

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย ระดับปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยการประมาณการหัวข้อการที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอนตามเกณฑ์มาตรฐานของหัววิทยาลัย สร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตร วิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยของการค้าไทย (หลักสูตรกรณีตัวอย่าง) เปรียบเทียบรูปแบบ ต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน กับหลักสูตรกรณี ตัวอย่าง และเสนอทางเลือกในการลดต้นทุน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่ง การดำเนินงานออกเป็น 4 ขั้นตอน ดัง

1. สร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย หลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการประมาณการหัวข้อการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตามเกณฑ์มาตรฐานของหัววิทยาลัย ผู้วิจัยมีกรอบในการศึกษา ดังนี้
  - 1.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
  - 1.2 การกำหนดขอบเขตการศึกษา
  - 1.3 การกำหนดปริมาณของหัวข้อการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
  - 1.4 การคำนวณค่าและสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย
2. สร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของการค้าไทย (หลักสูตรกรณีตัวอย่าง)
  - 2.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
  - 2.2 การกำหนดขอบเขตการศึกษา
  - 2.3 การรวมรวมข้อมูล
  - 2.4 การคำนวณค่าและสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย
3. การเปรียบเทียบรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย ของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐานกับต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยของการค้าไทย (หลักสูตรกรณีตัวอย่าง)

3.1 การเปรียบเทียบมูลค่า

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของต้นทุน

4. เสนอทางเลือกในการลดต้นทุน หลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน

1. การสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย หลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ผู้วิจัยประเมินการหัวเรี่ยงการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยการคำนวณตัวร่วมต่อจำนวนนักศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานของหувงมหาวิทยาลัย

ในการสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยตามเกณฑ์มาตรฐานของหувงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยมีกรอบในการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลพื้นฐานที่นำมาสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย เป็นข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละหลักสูตร และต้องมีปริมาณตามเกณฑ์มาตรฐานของหувงมหาวิทยาลัยได้แก่ ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ครุภัณฑ์และอุปกรณ์การเรียน หนังสือ อาจารย์ประจำหลักสูตร บุคลากรอื่น ๆ ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้มหาวิทยาลัยเอกชน จะต้องจัดหามาให้เพียงพอ กับการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษาของแต่ละหลักสูตรที่คาดว่าจะรับเข้ามาศึกษาในแต่ละปี จึงถือว่าค่าใช้จ่ายในการจัดทำทรัพยากรเหล่านี้เป็นมูลค่าที่ต้องนำมามากที่สุด เป็นต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาแต่ละคนตลอดหลักสูตร

สำหรับการคำนวณหาต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาต่อหลักสูตร ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาต้นทุนในเชิงการเงิน ซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในรูปของตัวเงิน (Explicit cost) ที่มหาวิทยาลัยเอกชน จะต้องใช้ในการจัดทำทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยมีองค์ประกอบของต้นทุนประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ ต้นทุนทรัพย์สิน ได้แก่ ค่าก่อสร้าง ห้องบรรยาย ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องทำงานอาจารย์ ครุภัณฑ์และอุปกรณ์การเรียน หนังสือ วิกបรรเทนนิ่ง ซึ่งต้นทุนดำเนินการ ได้แก่ เงินเดือนอาจารย์ บุคลากรอื่น ๆ ค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์และอุปกรณ์การเรียน

1.2 การกำหนดขอบเขตของ การศึกษา ใน การสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย จากเกณฑ์มาตรฐานผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา เอาไว้ ดังนี้

1.2.1 หลักสูตรที่นำมาสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย ที่สร้างจากเกณฑ์มาตรฐาน เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมถึงภาษาอีสาน ของมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีตักษณ์การก่อตั้งครั้งแรกด้วยการเปิดสอนภาษาไทยและภาษาอังกฤษระดับปริญญาตรี ใช้ภาษาไทยเป็นสื่อ

ในการสอนแพลงหัวแบบรับเปลี่ยนที่ศึกษาและขยายตัวทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในมายหลัง

1.2.2 การสร้างรูปแบบต้นทุนเพื่อหน่วยที่ประมวลการจากเกณฑ์มาตรฐาน จะใช้
ข้อมูลและราคาน้ำดื่มของปี พ.ศ. 2536

1.2.3 การประมวลการมูลค่าของต้นทุน ได้ประมวลการจากการใช้ทรัพยากรที่
เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนเฉพาะหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง โดยไม่มีการใช้ทรัพยากร
ร่วมกันกับหลักสูตรอื่น

1.2.4 การประมวลการปริมาณของทรัพยากรแต่ละประเภท ถือตามเกณฑ์มาตรฐานไม่
ได้กำหนดไว้แน่น ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดค่าและปริมาณของครุภัณฑ์ที่ได้จากการศึกษา เอกสารของกอง^{ศึกษา}
สถาบันอุดมศึกษา เอกชน ซึ่งเป็นเอกสารที่มหาวิทยาลัยเอกชนใช้ประกอบการยื่นเสนอขอเบ็ดส่วน
หลักสูตรทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้ง 5 หลักสูตร ที่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการรับรอง
มาตรฐานของมหาวิทยาลัย เรียบร้อยแล้ว (ดูรายชื่อคณะกรรมการในภาคผนวก)

1.2.5 การสร้างรูปแบบต้นทุนเพื่อหน่วยที่ประมวลการปริมาณทรัพยากร ที่ใช้ในการจัด
การเรียนการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน เป็นการศึกษาต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดขึ้นล่วงหน้า เพื่อประกอบการ
ตัดสินใจในการขยายตัวและการวางแผนดำเนินงาน ในการเบ็ดส่วนหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี ดังนั้น การประมวลการนี้จึงไม่ครอบคลุมเกี่ยวกับ

ก. ต้นทุนค่าเสียโอกาสในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในภาระอย่างอิ่มเนื้อเนื่อง
จากการเรียนการสอน

ข. ไม่นับมูลค่าของที่ดิน เนื่องจากการประมวลการต้นทุนไม่สามารถจะกำหนด
ได้ว่าจะใช้ท่าเลื่อนในกรุงเทพมหานคร เป็นมูลค่าประมาณการ ประกอบกับที่ดินเป็นทรัพย์สินที่ไม่มี
ค่าเสื่อมราคา ตลอดจนมีความแตกต่าง ทั้งในเรื่องการประเมิน วัตถุประสงค์ของการประเมินและ
ระยะเวลาในการประเมินราคา ที่ไม่อาจกำหนดเป็นรูปตัวเงินที่ชัดเจนได้ล่วงหน้า

ค. ไม่นับรวมค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุสิ้นเปลือง ค่าบริการต่าง ๆ ที่จัดให้แก่
นักศึกษาและอาจารย์ ไม่นับรวมค่าสวัสดิการอื่น ๆ นอกเหนือจากเงินเดือนของอาจารย์และบุคลากร

1.3 กำหนดปริมาณของทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การกำหนดปริมาณ
ของทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยใช้จำนวนนักศึกษา เป็นหลักในการกำหนดปริมาณ
ของทรัพยากรอื่น ๆ เนื่องจากเกณฑ์มาตรฐานแต่ละเกณฑ์เป็นการกำหนดเกณฑ์ตามอัตราส่วนต่อ
จำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น ส่วนการกำหนดจำนวนนักศึกษาที่จะรับใบอนุญาตปี ผู้วิจัยใช้หลักประมาณการ
ดังนี้

ก. พิจารณาจากสภากาแฟการพัฒนาของจำนวนนักศึกษา ที่ได้จากการสำรวจข้อมูล การรับนักศึกษาใหม่ในหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีห้อง 5 หลักสูตร ของสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนปีการศึกษา 2536 พบร้า มีจำนวนอยู่ระหว่าง 40-100 คน (รายละเอียดในภาคผนวก ช.)

ข. พิจารณาจากความเหมาะสมของจำนวนนักศึกษา กับการใช้ประโยชน์ของห้องปฏิบัติการแต่ละประเภท กล่าวคือ เมื่อนำจำนวนนักศึกษา 100 คน ไปพิจารณาร่วมกับความจุ ในห้องปฏิบัติการพื้นฐานและห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขางองแต่ละหลักสูตรแล้ว จำนวนนักศึกษาขนาดนี้ จะเป็นจำนวนที่ดีที่สุดที่จะหาให้เกิดประโยชน์เต็มที่ในการใช้ห้องปฏิบัติการ (Optimal size) เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีข้อจำกัดในการลงทุน การสร้างห้องปฏิบัติการ (เช่น ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์, ห้องปฏิบัติการเคมี, ห้องปฏิบัติการ生物, และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์) จำนวนห้องที่ต้องใช้ที่นี่ต่อห้องมาก รวมทั้งมูลค่าของครุภัณฑ์ในห้องปฏิบัติการต่อห้อง เป็นมูลค่าที่สูงมาก เช่นกัน แต่จำนวนชั่วโมงเรียนต่อห้องคุ้มต่อสัปดาห์กับห้องน้อย เพราะถ้าจำนวนนักศึกษามีน้อยลงหรือไม่ได้ขนาดกับความจุของห้องปฏิบัติการ ต้นทุนต่อหน่วยก็จะสูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากขนาดความจุของห้องปฏิบัติการและจำนวนชั่วโมงเรียน ดังนี้

ความจุห้องปฏิบัติการพื้นฐาน

ประเภทห้องปฏิบัติการ	ความจุผู้เรียนต่อห้อง	จำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์
เคมี	50 คน	3
พลังงาน	50 คน	3
ชีววิทยา	50 คน	3
คอมพิวเตอร์	25 คน	3
เชิงแบบ	25 คน	3

เคมี	50 คน	3
พลังงาน	50 คน	3
ชีววิทยา	50 คน	3
คอมพิวเตอร์	25 คน	3
เชิงแบบ	25 คน	3

ความจุห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขา

วิทยาการคอมพิวเตอร์	25 คน	6
วิทยาศาสตร์อาหาร	25 คน	6
เทคโนโลยีอุตสาหกรรมอาหาร	25 คน	6
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	25 คน	6
วิศวกรรมไฟฟ้า	25 คน	6

จากขนาดความจุผู้เรียนของแต่ละห้องปฏิบัติการที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับขนาดของจำนวนรับนักศึกษาที่ผู้วิจัยประมาณขึ้น คือ จำนวน 100 คน ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มนักศึกษาเข้าเรียนในห้องปฏิบัติการเคมี พิสิกส์ ชีววิทยา ที่มีขนาดความจุกลุ่มละ 50 คน ได้จำนวน 2 กลุ่ม ห้องเรียนแบบห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์เป็นต้น และห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขา ที่มีขนาดความจุกลุ่มละ 25 คนได้จำนวน 4 กลุ่ม การแบ่งกลุ่มที่ลงตัวและได้จำนวนกลุ่มเทียบเท่ากัน ทำให้จำนวนชั่วโมงในการใช้ห้องปฏิบัติการได้มากขึ้น ถือว่าเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งยังสามารถทำให้มูลค่าต้นทุนต่อหน่วยค่าก่อสร้างห้องและค่าครุภัณฑ์ในห้องปฏิบัติการเหล่านี้ ลดลงตามจำนวนนักศึกษาที่เข้ามาใช้เรียน

จากหลักการประมาณการที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยเห็นว่า จำนวนรับนักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนหลักสูตรละ 100 คน ต่อปี เป็นไปอย่างเหมาะสมกับข้อความสามารถในการลงทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนั้นงานวิจัยนี้ จึงถือเอาจำนวนรับนักศึกษานหลักสูตรละ 100 คน ต่อปี เป็นฐานในการประมาณการหัวรพยากรต่อจำนวนนักศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานของหัวรพยากรสัญญา

1.4 การคำนวณมูลค่าและสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย ผู้วิจัยได้คำนวณมูลค่าต้นทุนต่อหน่วยจากข้อมูลพื้นฐาน ราคากลาง (ปี พ.ศ. 2536) ตามประเภทของต้นทุน กล่าวคือ

1.4.1 ต้นทุนหัวรพยากร ประกอบด้วย ค่าก่อสร้างอาคาร ค่าครุภัณฑ์ ค่าหนังสือ และวารสาร มีวิธีการคำนวณจำแนกตามประเภท ดังนี้

ก. มูลค่าของค่าก่อสร้างห้องเรียนประจำต่าง ๆ คำนวณมูลค่าต่อปีโดยคิดเป็นค่าเสื่อมราคาได้ไม่เกิน 5% ต่อปี ตามประมาณครั้งยกๆ ใช้วิธีคิดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง

(Straight-line method) คือ ก้าหนดให้มูลค่าต่อปีเท่ากันทุกปีตามจำนวนอายุการใช้งาน ห้องนี้ เนื่องจากการใช้งานของอาคารเป็นไปตามสภาพปกติของการจัดการเรียนการสอน โดยไม่มีการใช้งานในสภาพอื่นนอกเหนือจากนี้ และได้ก้าหนดให้อาคารมีอายุใช้งาน 50 ปี ส่าหรับอาคารคอนกรีต อายุใช้งาน 25 ปี ส่าหรับอาคารครึ่งตึกครึ่งไม้และมีอายุใช้งาน 20 ปี ส่าหรับอาคารไม้ ตามเกณฑ์ของคณะกรรมการพิจารณาการก่อสร้างอาคารและควรรัตถของประเทศไทย (อ้างจาก พงษ์ราม เศรษฐพานิช, 2532) โดยใช้สูตรคำนวณมูลค่าต่อปี

ต้นทุนอาคารต่อปี

$$C_{b1d}Y_p = \sum_{i=1}^n d [C_{b1d}]_i$$

$C_{b1d}Y_p$ = มูลค่าของค่าก่อสร้างห้องประเภทต่าง ๆ ต่อปี

d = อายุการใช้งาน คือ 50 ปี $d=.02$

$[C_{b1d}]_i$ = มูลค่าของค่าก่อสร้างห้องประเภทต่าง ๆ

ห้องมี i ห้อง โดย i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n

ต้นทุนอาคารเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$$AC_{b1d} = \frac{C_{b1d}Y_p}{ST}$$

$AC_{b1d}Y_p$ = ต้นทุนอาคารเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$C_{b1d}Y_p$ = ต้นทุนอาคารต่อปี

ST = จำนวนนักศึกษาต่อปี

ในการคำนวณหาต้นทุนค่าก่อสร้างเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี ส่าหรับต้นทุน ประมาณการนั้น เนื่องจากการวิเคราะห์ได้ประมาณการ จำนวนนักศึกษา เป็นจำนวนที่เท่ากันทุกปี และยังคงรักษาไว้ในแหล่งศูนย์ได้ตลอดโดยไม่มีการออกกลางคัน ดังนั้น การคำนวณหามูลค่าต้นทุน ค่าก่อสร้างเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาต่อปีในปีที่สอง จะมีมูลค่าเป็น $1/2$ ของค่าเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาต่อปีในปีแรก เนื่องจากมีจำนวนนักศึกษาใหม่เพิ่มขึ้น 50 คน รวมเป็นนักศึกษา 200

คณ สำหรับบิที่สามและบิทสี่ เซ็นเดียวกันที่มีจำนวนนักศึกษา เพิ่มขึ้น เป็นสามเท่าและสี่เท่าของจำนวนนักศึกษาในปัจจุบัน จึงทำให้มีมูลค่าต้นทุนเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในปัจจุบันเป็น 1/3 ของต้นทุนเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในปัจจุบัน และในปีที่สี่จะมีมูลค่าเป็น 1/4 ของต้นทุนเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในปัจจุบัน

ดังนั้น ต้นทุนค่าก่อสร้างอาคารเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา ตลอดหลักสูตร 4 ปี จึงมี มูลค่าเป็น 2.5 เท่าของมูลค่าเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งวิธีนี้สามารถใช้ได้กับต้นทุน ประเภทอื่น ๆ ที่มีมูลค่าต่อปีคงที่และจำนวนรับนักศึกษาเพิ่มและคงอยู่ ต่อปีคงที่ แต่ถ้ามีการเปลี่ยนแปลงค่าต่อปีห้ามสูตรนี้จะเปลี่ยนไป

ต้นทุนอาคารต่อหน่วยนักศึกษาร่วมตลอดหลักสูตร

$$TC_{b1d} = 2.5 [AC_{b1d} Y_p]$$

TC_{b1d} = มูลค่าต้นทุนอาคารต่อหน่วยนักศึกษาร่วมตลอดหลักสูตร

$AC_{b1d} Y_p$ = ต้นทุนอาคารเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในปัจจุบัน

ข. มูลค่าของค่าครุภัณฑ์ประจำต่าง ๆ ได้กำหนดมูลค่าต่อปี โดยคิดเป็นค่าเสื่อมราคาได้ไม่เกิน 20% ต่อปี ตามประมวลรัชฎากร โดยวิธีคิดค่าเสื่อมราคแบบเส้นตรง เช่นเดียวกับการกำหนดราคาอาคารต่อปี เพราะมีสภาพการใช้งานเส้น直 ไม่ต้องคำนึงถึงความต้องการใช้งานจริง แต่จะคำนึงถึงความต้องการใช้งานในอนาคต ที่คาดว่าจะมีความต้องการใช้งานใน 5 ปี นื้องจากเป็นครุภัณฑ์ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนในสาขาจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับครุภัณฑ์ด้านนี้ ให้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ส่วนครุภัณฑ์ในห้องปฏิบัติการอื่นๆและครุภัณฑ์ในสานักงาน ได้กำหนดให้มีอายุใช้งาน 10 ปี โดยใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

ต้นทุนครุภัณฑ์ต่อปี

$$C_{mat} Y_p = \sum_{i=1}^n d [C_{mat}]_i$$

$C_{mat} Y_p$ = มูลค่าครุภัณฑ์ต่อปี

d = อายุการใช้งาน ถ้าเป็น 10 ปี $d=10$

ถ้าเป็น 5 ปี $d=.20$

$[C_{mat}]_i$ = มูลค่ารวมของครุภัณฑ์และอุปกรณ์ประจำห้องต่าง ๆ

ครุภัณฑ์ใน i ประเภท โดย i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n

ต้นทุนครุภัณฑ์เฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$$AC_{mat} Y_p = \frac{C_{mat} Y_p}{ST}$$

$AC_{mat} Y_p$ = มูลค่าต้นทุนครุภัณฑ์เฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี

$C_{mat} Y_p$ = มูลค่าครุภัณฑ์ต่อปี

ST = จำนวนนักศึกษาต่อปี

การคำนวณมูลค่าครุภัณฑ์ต่อปี ในปีต่อ ๆ ไป ก็มีรัฐการคำนวณเช่นเดียวกับต้นทุนค่าก่อสร้าง ก่อสร้าง คือ มูลค่าต้นทุนเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา ในปีที่สอง ปีที่สาม และปีที่สี่ มีมูลค่าเฉลี่ยในปีต่อๆ ไปเป็น $1/2$ เท่า $1/3$ เท่า และ $1/4$ เท่าของมูลค่าเฉลี่ยในปีแรก รวมทั้ง มีมูลค่าต้นทุนครุภัณฑ์เฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา ตลอดหลักสูตร 4 ปี เป็น 2.5 เท่าของมูลค่าเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา ในปีแรก ดังสูตรการคำนวณต่อไปนี้

ต้นทุนครุภัณฑ์ต่อหน่วยนักศึกษาร่วมตลอดหลักสูตร

$$TC_{mat} = 2.5 [AC_{mat} Y_{p1}]$$

TC_{mat} = มูลค่าต้นทุนครุภัณฑ์ต่อหน่วย
รวมตลอดหลักสูตร

$[AC_{mat} Y_{p1}]$ = มูลค่าต้นทุนครุภัณฑ์เฉลี่ยต่อหน่วย
ในปีแรก

ค. มูลค่าของค่าตัวร้าประกอบการสอนแพลงหนังสืออ้างอิง เป็นการกำหนดมูลค่าตามหลักบัญชีสถานศึกษา โดยคิดเป็นค่า เสื่อมราคาไว้ไม่เกิน 10% ต่อปี ใช้รัฐวิธีคิดค่าเสื่อมราคาแบบเส้นตรง เมื่อตนกับการกำหนดมูลค่าอาคารและครุภัณฑ์ เพราะมีลักษณะการใช้งาน เมื่อตนกับ ประกอบกับการใช้ตัวร้าและหนังสือเหล่านี้ เป็นการใช้แบบต่อเนื่องข้อความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระทุกภูมิและหลักการต่าง ๆ ที่ปรากฏในหนังสือเหล่านี้ ยังสามารถนำมาใช้เป็นพื้นฐานของความรู้ในศาสตร์แต่ละสาขาได้ไม่น้อยกว่า 10 ปี ส่วนการคำนวณมูลค่าต่อปีของต้นทุนด้านนี้ ต้องเพิ่มมูลค่า เฉลี่ยของต้นทุนค่าหนังสือที่ซื้อเข้ามา เพิ่มในแต่ละปีด้วย โดยมีสูตรการคำนวณ ดังนี้

ต้นทุนหนังสือต่อปี

$$C_{bk}Y_p = \sum_{i=1}^n d [C_{bk}]_i$$

$C_{bk}Y_p$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือต่อปี

d = อายุการใช้งาน คือ 10 ปี $d=.10$

$[C_{bk}]_i$ = มูลค่ารวมของหนังสือที่ซื้อเข้ามาในแต่ละปี

ในแต่ละปีหนังสือมี i มูลค่า โดย i มีค่า

เท่ากับ n ถึง 1

ในการคำนวณมูลค่า เฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี นอกจากจะมีรัฐวิธีคำนวณมูลค่า ของต้นทุนหนังสือ เมื่อตนกับต้นทุนค่าก่อสร้างและต้นทุนค่าครุภัณฑ์แล้ว มูลค่าของต้นทุนค่าหนังสือต่อปี ในปีที่สอง ปีที่สามและปีที่สี่ ต้องนับรวมมูลค่า เฉลี่ยต่อปีต่อจำนวนนักศึกษาสำหรับหนังสือที่ซื้อเข้ามา เพิ่มในแต่ละปีอีกด้วย ดังสูตรการคำนวณต่อไปนี้

ต้นทุนค่าหนังสือ เฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$$AC_{bk}Y_p = \frac{\left[\sum_{i=1}^n [C_{bk}Y_p]_i + d[C_{bk}Y_p] \right]}{ST}$$

$AC_{bk}Y_p$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือ เฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี

$[C_{bk}Y_p]_i$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือต่อปี ที่ซื้อเข้ามาในปีก่อน ๆ

จำนวนปีที่ซื้อหนังสือเข้ามา มี i ปี โดย i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n

$d[C_{bk}Y_p]$ = มูลค่าของหนังสือที่ซื้อเข้ามาในปีปัจจุบัน

ST = จำนวนนักศึกษาต่อปี

ต้นทุนหนังสือต่อหน่วยนักศึกษารวมตลอดหลักสูตร

$$TC_{bk} = [(AC_{bk}Y_{p1}) + (AC_{bk}Y_{p2}) + (AC_{bk}Y_{p3}) + (AC_{bk}Y_{p4})]$$

TC_{bk} = มูลค่าต้นทุนหนังสือต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

$AC_{bk}Y_{p1}$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีแรก

$AC_{bk}Y_{p2}$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สอง

$AC_{bk}Y_{p3}$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สาม

$AC_{bk}Y_{p4}$ = มูลค่าต้นทุนหนังสือเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สี่

ง มูลค่าของค่าวารสารของแต่ละสาขาวิชา นั้น กำหนดมูลค่าเป็นรายปี ห้างนี้เพาะ วารสารต่าง ๆ เป็นเอกสารที่มีรูปเล่มไม่ถาวร ตามหลักการห้าบผู้เชี่ยวชาญ ศึกษา กำหนดให้เป็นสักษณะ เอกสารสื้นเปลือง คือ ในการคำนวณมูลค่าต้นทุนให้เป็นประจำเดือน ประจำปี ใช้งานปีต่อปี (โดยไม่คำนึงถึงการนำเนื้อหาสาระมาใช้ในปีต่อ ๆ มาหรือนำมารวบรวมเย็บ เป็นเล่มถาวร) โดยใช้สูตรการคำนวณมูลค่า ดังนี้

ต้นทุนวารสารต่อปี

n

$$C_{jur}Y_p = \sum_{i=1}^n [C_{jur}]_i$$

C_{jur} = มูลค่าของวารสารที่ซื้อเข้ามาในแต่ละปี

วารสารมี i ชื่อเรื่อง

โดย i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n

ต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$$AC_{jur Y_p} = \frac{C_{jur Y_p}}{ST}$$

$AC_{jur Y_p}$ = มูลค่าต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี

$C_{jur Y_p}$ = มูลค่าต้นทุนวารสารต่อปี

ST = จำนวนนักศึกษาต่อปี

ในการคำนวณมูลค่า ค่าวารสารสารเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปีนั้น เป็นองจากการใช้จ่ายนี้ ได้แก่หนี้ให้ต้นทุนค่าวารสารมีอายุการใช้งานปีต่อปี จึงหาให้มูลค่าต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี เป็นมูลค่าของวารสารเฉพาะที่ซื้อเข้ามาต่อจำนวนนักศึกษาในปีนั้น ๆ ดังนั้น ต้นทุนค่าวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษา รวมตลอดหลักสูตร 4 ปี จึงเป็นมูลค่าของทั้งหมด วารสารเฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา ในปีที่หนึ่งถึงปีที่สี่รวมกัน ดังสูตรการคำนวณต่อไปนี้

ต้นทุนวารสารต่อหน่วยนักศึกษารวมตลอดหลักสูตร

$$TC_{jur} = [(AC_{jur Y_{p1}}) + (AC_{jur Y_{p2}}) + (AC_{jur Y_{p3}}) + (AC_{jur Y_{p4}})]$$

TC_{jur} = มูลค่าต้นทุนวารสารต่อหน่วยรวมตลอดหลักสูตร

$AC_{jur Y_{p1}}$ = มูลค่าต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีแรก

$AC_{jur Y_{p2}}$ = มูลค่าต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สอง

$AC_{jur Y_{p3}}$ = มูลค่าต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สาม

$AC_{jur Y_{p4}}$ = มูลค่าต้นทุนวารสารเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สี่

ต้นทุนทรัพย์สินรวมต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร

$$TC_{uc} = TC_{bld} + TC_{mat} + TC_{bk} + TC_{jur} \dots \dots \dots (1)$$

- TC_{uc} = มูลค่ารวมต้นทุนหัวร้ายสิน ต่อหน่วยผลิตสักสูตร
 TC_{bld} = มูลค่ารวมต้นทุนอาคาร ต่อหน่วยผลิตสักสูตร
 TC_{mat} = มูลค่ารวมต้นทุนครุภัณฑ์ ต่อหน่วยผลิตสักสูตร
 TC_{bk} = มูลค่ารวมต้นทุนหนังสือ ต่อหน่วยผลิตสักสูตร
 TC_{jur} = มูลค่ารวมต้นทุนวารสาร ต่อหน่วยผลิตสักสูตร

1.3.2 ต้นทุนดำเนินการ ต้นทุนดำเนินการนี้ครอบคลุมเฉพาะ เงินเดือนของ อาจารย์และบุคลากรอื่น ค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ ต้นทุนเงินเดือนเริ่มนับตั้งแต่ เริ่มเปิดรับนักศึกษา โดยไม่นับรวมมูลค่าของค่าสวัสดิการอื่น ๆ ผู้วิจัยใช้วิธีการการก้าหน้วยมูลค่า ดังนี้

ก. อัตราเงินเดือนของอาจารย์ ผู้วิจัยได้อ้างข้อมูลเกี่ยวกับอัตรา เงินเดือนสูงสุด ที่มหาวิทยาลัยเอกชนได้จ่ายเป็นค่าจ้างอาจารย์ประจำในขณะนี้ (ปี พ.ศ. 2536) โดยในระดับปริญญาตรี ได้กำหนดอัตราขั้นต้นให้สูงกว่าอัตราเงินเดือนของระบบราชการ 50% ในระดับปริญญาโท อัตราเงินเดือนขั้นต้นสูงกว่าอัตราเงินเดือนของระบบราชการ 55% และระดับ ปริญญาเอก อัตราเงินเดือนขั้นต้นสูงกว่าระบบราชการ 70% และเนื่องจากบุคลากรสาย วิศวกรรมศาสตร์ เป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลน จึงมีอัตราเงินเพิ่มพิเศษให้กับอาจารย์ระดับปริญญาตรี เดือนละ 2,500 บาท ต่อเดือน ระดับปริญญาโท 3,500 บาท ต่อเดือน และระดับปริญญาเอก 4,500 บาท ต่อเดือน ส่วนการก้าหน้วยการเสื่อนขันพิเศษประจำปีนั้น ก้าหน้วยให้จำนวนเงิน ที่จัดสรรเป็นขั้นพิเศษได้ประมาณ 1 % ของเงินเดือนรวมของอาจารย์ประจำทั้งหมดตลอดปี

ต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อปี

n

$$OtsalY_p = \sum_{i=1}^n [Otsal]_i + [(Otsal)_i] a$$

$OtsalY_p$ = มูลค่าของเงินเดือนของอาจารย์ทั้งหมด ต่อปี

$[Otsal]_i$ = มูลค่าของเงินเดือนรวมผลต่อปีของอาจารย์ แต่ละคน อาจารย์ มี i คน โดย i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n

a = จำนวนเงินที่ก้าหน้วยให้เป็นขั้นพิเศษของแต่ละปี ก้าหน้วยให้มีค่าเป็น 1% ของมูลค่าเงินเดือนรวมทั้งหมดของปีที่ผ่านมา ยกเว้นปีแรก

- หมายเหตุ - ถ้า เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ มูลค่า เงินเดือนตลอดปีต้องนับรวมอัตราพิเศษสำหรับสาขาวิชาที่ขาดแคลน
- มูลค่า เงินเดือนตลอดปีสำหรับหัวหน้าสาขาวิชา (หลักสูตร) ต้องนับรวมค่าตอบแทนประจำตำแหน่งอีก เดือนละ 3,000 บาท

ในการคำนวณมูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี จะเป็นการคำนวณจากมูลค่ารวมของเงินเดือนอาจารย์แต่ละคนตลอดปี รวมทั้งอัตราพิเศษ (หลักสูตร วิศวกรรมศาสตร์) และ เงินค่าตอบแทนตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชา เฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา ในปีนั้น ๆ ดังนั้นมูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษา รวมตลอดหลักสูตร 4 ปี จึงเป็นมูลค่าเฉลี่ยของต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อจำนวนนักศึกษา ในปีที่หนึ่งถึงปีที่สี่รวมกัน ดังสูตรการคำนวณต่อไปนี้

ต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$$AOP_{tsal Y_p} = \frac{[OP_{tsal Y_p}]}{ST}$$

$AOP_{tsal Y_p}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อหน่วย

$OP_{tsal Y_p}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อปี

ST = จำนวนนักศึกษาต่อปี

ต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อหน่วยนักศึกษาร่วมตลอดหลักสูตร

$$TOP_{tsal} = [(AOP_{tsal Y_p1}) + (AOP_{tsal Y_p2}) + (AOP_{tsal Y_p3}) + (AOP_{tsal Y_p4})]$$

TOP_{tsal} = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

$AOP_{tsal Y_p1}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีแรก

$AOP_{tsal Y_p2}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สอง

$AOP_{tsal Y_p3}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สาม

$AOP_{tsal Y_p4}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์เฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สี่

ข. อัตราเงินเดือนของบุคลากรอื่น มหาวิทยาลัยเอกชนก้าวหน้าอัตราค่าจ้างเงินเดือนของบุคลากรที่ไม่ใช้อาชารย์ ไว้ให้สูงกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต้นของระบบราชการในทุกระดับ 30% ก้าวหน้าให้จำนวนเงินที่จัดสรรเป็นขั้นพิเศษได้ประมาณ 1 % ของเงินเดือนรวมของบุคลากรทั้งหมดต่อปี โดยใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

ต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อปี

$$\text{OP}_{\text{psal}} Y_p = \sum_{i=1}^n [\text{OP}_{\text{psal}}]_i + [(\text{OP}_{\text{psal}})_i] a$$

$\text{OP}_{\text{psal}} Y_p$ = มูลค่าของเงินเดือนของบุคลากรหักภาษี หัก 3% ต่อปี
 $[\text{OP}_{\text{psal}}]_i$ = มูลค่าของเงินเดือนรวมต่อคนของบุคลากร
 แต่ละคน บุคลากร มี i คน โดย i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n
 a = จำนวนเงินที่ก้าวหน้าให้เป็นขั้นพิเศษของแต่ละปี ก้าวหน้าให้มีค่า เป็น 1%
 ของมูลค่า เงินเดือนรวมหักภาษี หัก 3% ที่ผ่านมา ยกเว้นปีแรก

ในการคำนวณดูค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากร จะเสียต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี จะเป็น การคำนวณจากมูลค่ารวมของ เงินเดือนบุคลากรแต่ละคนต่อปี จะเสียต่อจำนวนนักศึกษาในปีนั้น ๆ ดังนี้ มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรจะเสียต่อจำนวนนักศึกษา รวมต่อหักสูตร 4 ปี จึงเป็นมูลค่า เสียของต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อจำนวนนักศึกษา ในปีที่หนึ่งถึงปีที่สิ้นสุด ดังสูตรการคำนวณดังนี้

ศูนย์วิทยทรพยากร

ต้นทุนเงินเดือนบุคลากรจะเสียต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$AOP_{\text{psal}} Y_p = \frac{[\text{OP}_{\text{psal}} Y_p]}{ST}$$

$$\begin{aligned}
 AOP_{\text{psal}} Y_p &= \text{มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรจะเสียต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี} \\
 \text{OP}_{\text{psal}} Y_p &= \text{มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อปี} \\
 ST &= \text{จำนวนนักศึกษาต่อปี}
 \end{aligned}$$

ต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อหน่วยนักศึกษาร่วมผลผลิตหลักสูตร

$$TOP_{psa1} = [(AOP_{psa1}Y_{p1}) + (AOP_{psa1}Y_{p2}) + (AOP_{psa1}Y_{p3}) + (AOP_{psa1}Y_{p4})]$$

TOP_{psa1} = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร

$AOP_{psa1}Y_{p1}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีแรก

$AOP_{psa1}Y_{p2}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สอง

$AOP_{psa1}Y_{p3}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สาม

$AOP_{psa1}Y_{p4}$ = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรเฉลี่ยต่อหน่วยต่อปี ปีที่สี่

ค. มูลค่าของค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ ผู้จัดการห้องเรียนได้กำหนดมูลค่าของต้นทุนประจำเดือน เป็น 10% ของมูลค่าครุภัณฑ์ แต่ไม่กำหนดมูลค่าของค่าบำรุงรักษาไว้ในปีแรก เนื่องจากการซื้อครุภัณฑ์ประจำเดือนที่ต้องจัดสรรค่าบำรุงรักษา นั้น ในปีแรกมักอยู่ในระยะประมาณการซ้อมบำรุงโดยใช้สูตรคำนวณ ดังนี้

ต้นทุนค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ต่อปี

$$OP_{main}Y_p = \sum_{i=1}^n (OP_{main})_i$$

$OP_{main}Y_p$ = มูลค่าต้นทุนค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ต่อปี

OP_{main} = มูลค่าของค่าครุภัณฑ์ที่ต้องจ่ายค่าบำรุงรักษาแต่ละปี
ครุภัณฑ์ที่ i ประจำเดือนที่ i มีค่าเท่ากับ 1 ถึง n

ในการคำนวณมูลค่าต้นทุนค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์เฉลี่ยต่อจำนวนนักศึกษาต่อปี เป็นการหาค่าเฉลี่ยต้นทุนค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ต่อจำนวนนักศึกษาในแต่ละปี ดังนี้ต้นทุนค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ต่อหน่วยนักศึกษาร่วมผลผลิตหลักสูตร จึงเป็นมูลค่ารวมของต้นทุนเฉลี่ยในแต่ละปี ดังແຕ้บีที่สองนี้

ดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$$AOP_{main Y_p} = \frac{OP_{main Y_p}}{ST}$$

$AOP_{main Y_p}$ = มูลค่าดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

$OP_{main Y_p}$ = มูลค่าดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี

ST = จำนวนนักศึกษาต่อปี

ดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบต่อหน่วยนักศึกษาร่วมผลผลิตหลักสูตร

$$TOP_{main} = [(AOP_{main Y_p2}) + (AOP_{main Y_p3}) + (AOP_{main Y_p4})]$$

TOP_{main} = มูลค่าดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร

$AOP_{main Y_p2}$ = มูลค่าดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วย ปีที่สอง

$AOP_{main Y_p3}$ = มูลค่าดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วย ปีที่สาม

$AOP_{main Y_p4}$ = มูลค่าดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วย ปีที่สี่

ดัชนีหนุนค่าเนินทางต่อหน่วยนักศึกษาร่วมผลผลิตหลักสูตร

$$TOP_{uc} = TOP_{tsal} + TOP_{psal} + TOP_{main} \dots \dots \dots (2)$$

TOP_{uc} = มูลค่ารวมดัชนีหนุนค่าเนินทาง ต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร

TOP_{tsal} = มูลค่ารวมดัชนีหนุนเงินเดือนอาจารย์ ต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร

TOP_{psal} = มูลค่ารวมดัชนีหนุนเงินเดือนบุคลากร ต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร

TOP_{main} = มูลค่ารวมดัชนีหนุนค่าบำรุงรักษาระบบภัยเงียบเจสี่ยต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร

ดัชนีหนุนรวมต่อหน่วยนักศึกษาต่อผลผลิตหลักสูตร

ดัชนีหนุนรวมต่อหน่วยนักศึกษาต่อผลผลิตหลักสูตร เป็นมูลค่าของดัชนีหนึ่งหมายถึงสถาบันอุดมศึกษา

เอกชนต้องลงทุนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาหนึ่งคนต่อผลผลิตหลักสูตร เมื่อเริ่มเปิดดำเนินการ โดยมีสมการดังนี้

ดังนี้

1.3.3 รูปแบบต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร รูปแบบต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อประมาณการทรัพยากรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยการคำนวณปริมาณทรัพยากร ตามอัตราส่วนต่อจำนวนนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานของหัววิชา ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้ประมาณการรับนักศึกษานักศึกษาละ 100 คน ต่อปี ตลอดหลักสูตรรวมเป็น 400 คน ดังนั้น รูปแบบต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตรที่สร้างขึ้น จึงเป็นรูปแบบที่แสดงถึงค่าร้อยละของมูลค่าการลงทุนในแต่ละองค์ประกอบต่อต้นทุนรวม ต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร ที่สถาบันอุดมศึกษา เอกชนต้องใช้จ่ายเพื่อจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษานักศึกษาคนตลอดหลักสูตร 4 ปี ตั้งแต่เริ่มเปิดสอนหลักสูตร โดยผู้ริจิยได้นำเอาต้นทุนทั้งหมด ภาคที่ได้มาคำนวณหาค่าร้อยละของต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร เพื่อนำมาสร้างสมการ “รูปแบบต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร”

รูปแบบต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาตลอดหลักสูตร

$$\begin{aligned} \text{PROG}_{\text{UC}} = & vC_{b1d} + vC_{mat} + vC_{bk} + vC_{jur} \\ & + vOP_{tsal} + vOP_{psal} + vOP_{main} \dots \dots \dots \quad (3) \end{aligned}$$

PROG_{UC} = รูปแบบที่แสดงมูลค่าต้นทุนต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vC_{b1d} = มูลค่าต้นทุนาการต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vC_{mat} = มูลค่าต้นทุนครุภัณฑ์ต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vC_{bk} = มูลค่าต้นทุนหนังสือต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vC_{jur} = มูลค่าต้นทุนวารสารต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vOP_{tsal} = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vOP_{psal} = มูลค่าต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

vOP_{main} = มูลค่าต้นทุนค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์ต่อหน่วยตลอดหลักสูตร

$$\begin{aligned} \text{PROG}_{\text{um}} &= (\%)C_{b1d} + (\%)C_{\text{mat}} + (\%)C_{bk} + (\%)C_{jur} \\ &\quad + (\%)OP_{tsal} + (\%)OP_{psal} + (\%)OP_{\text{main}} \quad \dots \dots \dots (4) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{PROG}_{\text{um}} &= \text{รูปแบบที่แสดงค่าร้อยละของต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)C_{b1d} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนอาคารต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)C_{\text{mat}} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนครุภัณฑ์ต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)C_{bk} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนหนังสือต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)C_{jur} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนวารสารต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)OP_{tsal} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนเงินเดือนอาจารย์ต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)OP_{psal} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนเงินเดือนบุคลากรต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \\ (\%)OP_{\text{main}} &= \text{ค่าร้อยละต้นทุนค่าบำรุงรักษาระบบครุภัณฑ์ต่อหน่วยผลผลิตหลักสูตร} \end{aligned}$$

2. การสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัย นอกรั้วมหาวิทยาลัย (หลักสูตรกรณีตัวอย่าง)

ในการสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรกรณีตัวอย่าง เป็นการศึกษาข้อมูลย้อนหลัง ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เป็นเม็ดค่าของต้นทุน ที่มหาวิทยาลัยใช้เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้กับหลักสูตร วิทยาการคอมพิวเตอร์ที่ใช้จ่ายไป ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527–2535 และผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้าง รูปแบบต้นทุนต่อหน่วยดังนี้

2.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตร กรณีตัวอย่าง ผู้วิจัยแบ่งต้นทุนออกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. ต้นทุนทรัพย์สิน ได้แก่ ค่าก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารบริหาร ค่าครุภัณฑ์และ อุปกรณ์ ค่าหนังสือ

ข. ต้นทุนดำเนินการ ได้แก่ เงินเดือนของอาจารย์ ค่าสอนอาจารย์พิเศษ เงินเดือนบุคลากรอื่น ค่าบำรุงรักษาระบบ

2.2 การกำหนดขอบเขตการศึกษา การสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการ คอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอกรั้วมหาวิทยาลัย มีข้อตกลงในการศึกษาดังนี้

ก. การวิเคราะห์มูลค่าต่อหน่วยนักศึกษา ไม่นับรวมมูลค่าของที่ดินและค่าเสียโอกาส ของการใช้ที่ดินและอาคารสถานที่ รวมทั้งค่า สาธารณูปโภค วัสดุกึ่งเปลือย เช่นเดียวกับการคิดต้นทุนประมาณการต่อหน่วยที่สร้างจากเกณฑ์มาตรฐาน

ข. การวิเคราะห์มูลค่าต้นทุนเงินเดือนอาจารย์และบุคลากร ไม่นับรวมค่าสวัสดิการ อื่นนอกเหนือเงินเดือน

ค. การวิเคราะห์มูลค่าต้นทุนต่อหน่วย ไม่นับรวมมูลค่าของบริการอื่น ๆ ที่จัดให้กับนักศึกษา นอกเหนือจากการเรียนการสอน

2.3 การเก็บรวมข้อมูล ผู้ริจิย์ได้หาหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัญชีทรัพยาลัย ไปยังอธิการบดีมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย เพื่ออ่อนมุขต์เก็บข้อมูลที่เกี่ยวกับมูลค่า ของการลงทุนในการเปิดสอนหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์

2.4 การคำนวณมูลค่าและการสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย ผู้ริจิย์ได้นำมูลค่าของต้นทุน ทุกประเภทในแต่ละองค์ประกอบชิ้ง เป็นมูลค่าของค่าใช้จ่ายเพื่อการลงทุน ในการจัดการเรียนการ สอนหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่เริ่มเปิดสอนหลักสูตร ในปีการศึกษา 2527 ซึ่งเป็นปีแรก ที่เปิดสอน จนกระทั่งภาคปลายปีการศึกษา 2535 ซึ่งเป็นปีที่ปัจจิตรุนสั่งสุดสั่วเรื่องการศึกษา

มูลค่าของต้นทุนต่อหน่วยโดยตลอดหลักสูตรดังแต่ระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 6 จึงเป็นมูลค่าเฉลี่ย ของต้นทุนต่อปีตามจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในปีนั้น ในช่วงเวลาตลอดหลักสูตร (4 ปี) และจำแนกมูลค่าต้นทุนต่อหน่วยโดยตลอดหลักสูตร ตามช่วงเวลาของแต่ละระดับ ดัง

- ระยะที่ 1 เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ในช่วงเวลาระหว่างปีการศึกษา 2527-2530
- ระยะที่ 2 เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ในช่วงเวลาระหว่างปีการศึกษา 2528-2531
- ระยะที่ 3 เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ในช่วงเวลาระหว่างปีการศึกษา 2529-2532
- ระยะที่ 4 เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ในช่วงเวลาระหว่างปีการศึกษา 2530-2533
- ระยะที่ 5 เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ในช่วงเวลาระหว่างปีการศึกษา 2531-2534
- ระยะที่ 6 เป็นต้นทุนเฉลี่ยต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ในช่วงเวลาระหว่างปีการศึกษา 2532-2535

เนื่องจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ได้เปิดสอนหลักสูตรอื่น ๆ มา ก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้น เมื่อมีการเปิดสอนหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ขึ้นมาอย่างสั้ง จึงมีการใช้ห้องประชุมต่าง ๆ อาจารย์ผู้สอน บุคลากรอื่น ครุภัณฑ์การเรียนการสอนในห้องปฏิบัติการ ตัวรากของกิจกรรมสอน หนังสืออ้างอิงและวารสารต่าง ๆ ในห้องสมุด เป็นการใช้ร่วมกับหลักสูตรอื่น ๆ การคำนวณหา

มูลค่าต้นทุนแต่ละประ เกษหจงต้องใช้ เป็นค่า เฉสี่ยต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมดที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละปี ซึ่งมีวิธีการคำนวณมูลค่าต้นทุนแต่ละประ เกษ กล่าวคือ

ก. ต้นทุนทรัพย์สิน ซึ่งประกอบด้วยค่าก่อสร้างอาคารเรียน อาคารบริหาร สานักหอสมุด ค่าครุภัณฑ์การเรียนการสอน ต่างๆ หนังสืออ้างอิง มีวิธีการคำนวณ ดังต่อไปนี้

ส่วนรับรู้วิธีการคำนวณมูลค่าของค่าก่อสร้างอาคารประ เกษต่าง ๆ นั้น

เนื่องจากมีการใช้ห้องร่วมกันในหลายหลักสูตร จึงจำเป็นต้องหาต้นทุนต่อหน่วยจากค่า เฉสี่ยของ มูลค่าก่อสร้างอาคารต่อจำนวนรวมของนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย และใช้วิธีคำนวณต้นทุนต่อปีโดย คิดเป็นค่า เสื่อมราคาตามประมวลรัชฎากร โดยเริ่มนับมูลค่าอาคารตั้งแต่ปีที่ส่งมอบ (เริ่มใช้อาคาร) ตามประมวลรัชฎากร มาตรา 63 (ตรี) และใช้วิธีการคิดค่า เสื่อมราคาแบบเส้นตรง (Straight -line method) (สมาคมนักบัญชีและผู้สอบบัญชีแห่งประเทศไทย, 2531) ซึ่งใช้เกณฑ์เดียวกับ การคำนวณมูลค่าของต้นทุนประมาณภาพ แต่นำมาปรับมูลค่าปัจจุบัน โดยอิงอัตราดอกเบี้ยเฉสี่ยของ เงินฝากประจำระหว่างปีพ.ศ. 2527-2536 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2537) โดยใช้สูตร ปรับมูลค่า (สิริสังฆ์สา ชุติกุล คอมมาร์, 2533)

$$P = C_t (1+r)^n$$

P = มูลค่าของต้นทุน $\neq$ ราคา ปี 2536

C_t = มูลค่าของต้นทุนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน $\neq$ ราคาปีที่ t

r = อัตราดอกเบี้ยเฉสี่ยเงินฝากประจำระหว่างปี พ.ศ. 2527-2536

เท่ากับร้อยละ 10

n = จำนวนปีที่ศึกษาข้อนหลัง

การคำนวณมูลค่าค่าครุภัณฑ์การเรียนการสอน ซึ่งเป็นครุภัณฑ์

และอุปกรณ์ที่หลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ใช้ร่วมกับหลักสูตรอื่น ๆ ในการคำนวณมูลค่า เป็น การคำนวณต้นทุนเฉสี่ยต่อหน่วยจำนวนนักศึกษาที่ใช้ร่วมกัน

ต้าราประกอบการสอนและหนังสืออ้างอิงและวารสาร ในการกำหนด ค่าของตัวราประกอบการสอนและหนังสืออ้างอิง เป็นการรวมมูลค่ารวมในแต่ละปีที่เป็นรายจ่าย ค่าหนังสือรวมของคณะวิทยาศาสตร์ ซึ่งมหาวิทยาลัยไม่ได้ลงบัญชีจำแนกตามหลักสูตร ดังนั้นการ หมายความว่า จึงเฉสี่ยจากจำนวนนักศึกษาในคณะที่ใช้ตัวราและหนังสือร่วมกัน

ข. ต้นทุนค่าเนินการ ซึ่งประกอบด้วยมูลค่าของต้นทุนที่มหาวิทยาลัยจ่ายเป็นค่าเงินเดือนอาจารย์ ค่าสอนอาจารย์พิเศษ เงินเดือนเจ้าหน้าที่ ค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์และอุปกรณ์การเรียนการสอน มีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

เงินเดือนอาจารย์ประจำหลักสูตร และเงินค่าสอนอาจารย์พิเศษ มูลค่าของต้นทุนต่อหน่วยต่อนักศึกษาต่อปี ใช้วิธีคำนวณค่าเฉลี่ยจากจำนวนเงินเดือนรวมของอาจารย์ประจำหลักสูตรและค่าสอนของอาจารย์พิเศษในแต่ละปี ต่อจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในแต่ละปีของหลักสูตร ในกรณีที่เป็นค่าสอนอาจารย์พิเศษรวมจะใช้ค่าเฉลี่ยจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนร่วมกัน

สำหรับการกำหนดมูลค่าของเงินเดือนบุคลากร เป็นของจากบุคลากรที่นั่งแต่ระดับบริหารลงไป ซึ่งมีหน้าที่ให้บริการในส่วนสนับสนุนการเรียนการสอนด้านต่าง ๆ ให้กับนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัยการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยต่อนักศึกษาต่อปี ผู้ริจิจัยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยจากมูลค่ารวมของเงินเดือนตลอดปี ต่อจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนห้องทดลองของมหาวิทยาลัย ในแต่ละปี ค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์การเรียนการสอน การคำนวณมูลค่าต้นทุนต่อหน่วยนักศึกษาต่อปี ผู้ริจิจัยใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยจากค่าบำรุงรักษาครุภัณฑ์การเรียนการสอนต่อปี ต่อจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาที่ต้องใช้ครุภัณฑ์เหล่านั้น

เมื่อคำนวณมูลค่าของต้นทุนประจำต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว ได้นำมาบัญค่าเหล่านั้นมาสร้างรูปแบบต้นทุนต่อหน่วย ซึ่ง เป็นรูปแบบเดียว กับต้นทุนต่อหน่วยที่สร้างจากเกณฑ์มาตรฐาน

3. การเบรียบเทียบรูปแบบต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ ผู้ริจิจัยสร้างขึ้นโดยการประมวลผลตามเกณฑ์มาตรฐานกับต้นทุนต่อหน่วยของหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (หลักสูตรกรณีตัวอย่าง)

ในการเบรียบเทียบรูปแบบของต้นทุนห้องส่องประเกห์นี้ ผู้ริจิจัยได้นำมาบัญค่าของต้นทุนต่อหน่วยหลักสูตรกรณีตัวอย่าง ที่เกิดขึ้นจริงระหว่างปีการศึกษา 2527- 2535 มาปรับเปลี่ยนค่าของปี พ.ศ. 2536 และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเบรียบเทียบมูลค่าของต้นทุนประจำต่าง ๆ ตามองค์ประกอบของแต่ละหลักสูตรและวิเคราะห์พฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อความแตกต่างระหว่างต้นทุนหลักสูตรกรณีตัวอย่าง

4. การเสนอทางเสือกในการลดต้นทุน

หลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี สำหรับมหาวิทยาลัยเอกชน

ในการแสวงหาทางเสือกเพื่อลดต้นทุน ของหลักสูตรการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ห้องเรียนทั้ง 5 หลักสูตร คือ วิทยาการคอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์การอาหาร เทคโนโลยี อุตสาหกรรมอาหาร วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และวิศวกรรมไฟฟ้า เป็นการแสวงหาทางเสือกในการ ลดต้นทุน โดยการนำผลการวิจัยไปพิจารณาซึ่งกันและกันโดยการขยายตัวด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ซึ่งได้จากการสัมภาษณ์บุคลากรระดับนโยบายของมหาวิทยาลัยเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ผลของการศึกษาห้องเรียนที่น่าสนใจไว้ในบทต่อไป

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**